

หลักของการทำเกษตรเมือง

1. หลักของเกษตรเมือง คือ

(รู้จักใช้ของเสียในเมืองให้เป็นประโยชน์)

กว่าครึ่งของขยะจากครัวเรือน คือ ขยะอินทรีย์ หรือ ขยะที่เน่าเสียได้ จำพวกผัก ผลไม้ เศษอาหาร หากมีการคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปของปุ๋ยหมัก หรือเป็นอาหารสำหรับสัตว์บางชนิด อาทิ หมู วัว แพะ ไล่เดือน ในรูปของปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยมูลสัตว์ ก็จะช่วยให้ดินสำหรับเพาะปลูกในเมืองมีธาตุอาหารอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. หลักของเกษตรเมือง คือ

(การพึ่งพาเทคโนโลยีแต่เพียงเท่าที่จำเป็น)

การใช้เงินเพื่อแลกกับเครื่องจักรเครื่องกลที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงไม่ได้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพหรือความสำเร็จเสมอไป หากแต่การพึ่งพาเทคโนโลยีแต่เพียงเท่าที่จำเป็น กลับเป็นเรื่องสำคัญสำหรับโลกที่กำลังเสียสมดุลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น ทุกวันนี้ เพราะเทคโนโลยีส่วนแต่ต้องพึ่งพาพลังงานไฟฟ้าหรือน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องไปขุดเจาะจากใต้พิภพขึ้นมาใช้เพื่อแลกกับสิ่งที่เรียกว่า ความรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ทำให้มากแต่ใช้คนน้อยลงในสังคมแห่งการมุ่งบริโภคเพียงเท่านั้น

3. หลักของเกษตรเมือง คือ

(การเรียนรู้ต่อยอดอย่างไม่รู้จักสิ้น)

เพราะเกษตรเมือง มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ มีองค์ประกอบในกระบวนการที่ต่างกัน แม้ในเรื่องเดียวกัน จึงเกิดการเรียนรู้ต่อยอดอย่างต่อเนื่องย่อมเป็นสิ่งจำเป็น และหากสามารถปฏิบัติได้เช่นนี้ การเขียนโครงการและประเมินความสำเร็จของโครงการที่พึ่งพาเอาตัวชี้วัดมาด้วยอย่างมากมายก็เป็นเรื่องสำคัญองลงไป

หลักของเกษตรเมือง คือ รู้จักลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต

การลดต้นทุนตัว เพื่อที่จะนำมายุทธศาสตร์ใช้ในการผลิต การลดต้นทุนค่าใช้จ่ย เป็นสิ่งจำเป็นที่จะไม่ทำให้เกษตรกร และเมืองมีกำไรและลดภาระหนี้สินของเกษตรกรและผู้บริโภคได้

เมืองที่มั่นคง ต้องมีแหล่งผลิตอาหารเป็นของตนเอง ชื่อของสามตำบล (ตำบลบ้านนา ตำบลทางเกวียน ตำบลทุ่งควายกิน) บอกลักษณะพื้นที่การทำมาหากิน การเดินทาง มีทั้งท้องนา เกวียน และควาย แล้วเหตุใดคนเมืองแกลงจึงต้องซื้อข้าวจากที่อื่นกับ

หลักของเกษตรเมืองคือ ภายใต้น้ำที่อันจำกัด ต้องใช้อย่างไม่มีขีดจำกัด ชื่อจำกัดของความเป็นเมือง ต่างจากความเป็นชนบทตรงที่มีพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกและเป็นแหล่งผลิตอาหารเหลือเฟือ แลเมืองคืออยู่ใกล้ผู้บริโภค ลดค่าใช้จ่ายด้านการขนส่ง ผลผลิต ดูแลจัดการได้ง่าย

หลักของเกษตรเมือง คือ การพิจารณาที่จะฟื้นฟู และรักษาแหล่งผลิตเดิมเอาไว้ และพิจารณาอาชีพที่ไม่สิ้นธรรมชาติ แต่สอดคล้องกับดินฟ้าอากาศของพื้นที่นั้น ๆ รวมถึงการมีขั้นตอนการผลิต การเพาะปลูกให้เห็นเป็นประจักษ์

4. หลักของเกษตรเมือง คือ

(รู้จักลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต)

การสังเกตสิ่งรอบตัว เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการผลิต สำหรับการลดต้นทุนค่าใช้จ่าย เป็นสิ่งจำเป็นที่จะไม่ทำให้ทุกข์ และเกิดภูมิป้องกันต่อความเสี่ยงที่จะขาดทุนเมื่อต้นทุนต่ำ ก็ไม่ต้องขายแพง

5. หลักของเกษตรเมือง คือ

(การพิศดู “ภูมินามประจำถิ่น”)

เมืองที่มั่นคง ต้องมีแหล่งผลิตอาหารเป็นของตนเอง ชื่อของสามตำบล (ตำบลบ้านนา ตำบลทางเกวียน ตำบลทุ่งควายกิน) บอกลักษณะพื้นที่การทำมาหากิน การเดินทาง มีทั้งท้องนา เกวียน และควาย แล้วเหตุใดคนเมืองแกลงจึงต้องซื้อข้าวจากที่อื่นกับ

6. หลักของเกษตรเมือง คือ

(ภายในพื้นที่อันจำกัด ต้องใช้อย่างไม่มีขีดจำกัด)

ชื่อจำกัดของความเป็นเมือง ต่างจากความเป็นชนบทตรงที่มีพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกและเป็นแหล่งผลิตอาหารเหลือเฟือ แต่มีข้อดีคือ อยู่ใกล้ผู้บริโภค ลดค่าใช้จ่ายด้านการขนส่ง ผลผลิต ดูแลจัดการได้ง่าย

7. หลักของเกษตรเมือง คือ

การพิจารณาที่จะฟื้นฟู และรักษาแหล่งผลิตเดิมเอาไว้และพิจารณาอาชีพที่ไม่สิ้นธรรมชาติ แต่สอดคล้องกับดินฟ้าอากาศของพื้นที่นั้นๆ รวมถึงการมีขั้นตอนการผลิต การเพาะปลูกให้เห็นเป็นประจักษ์